Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

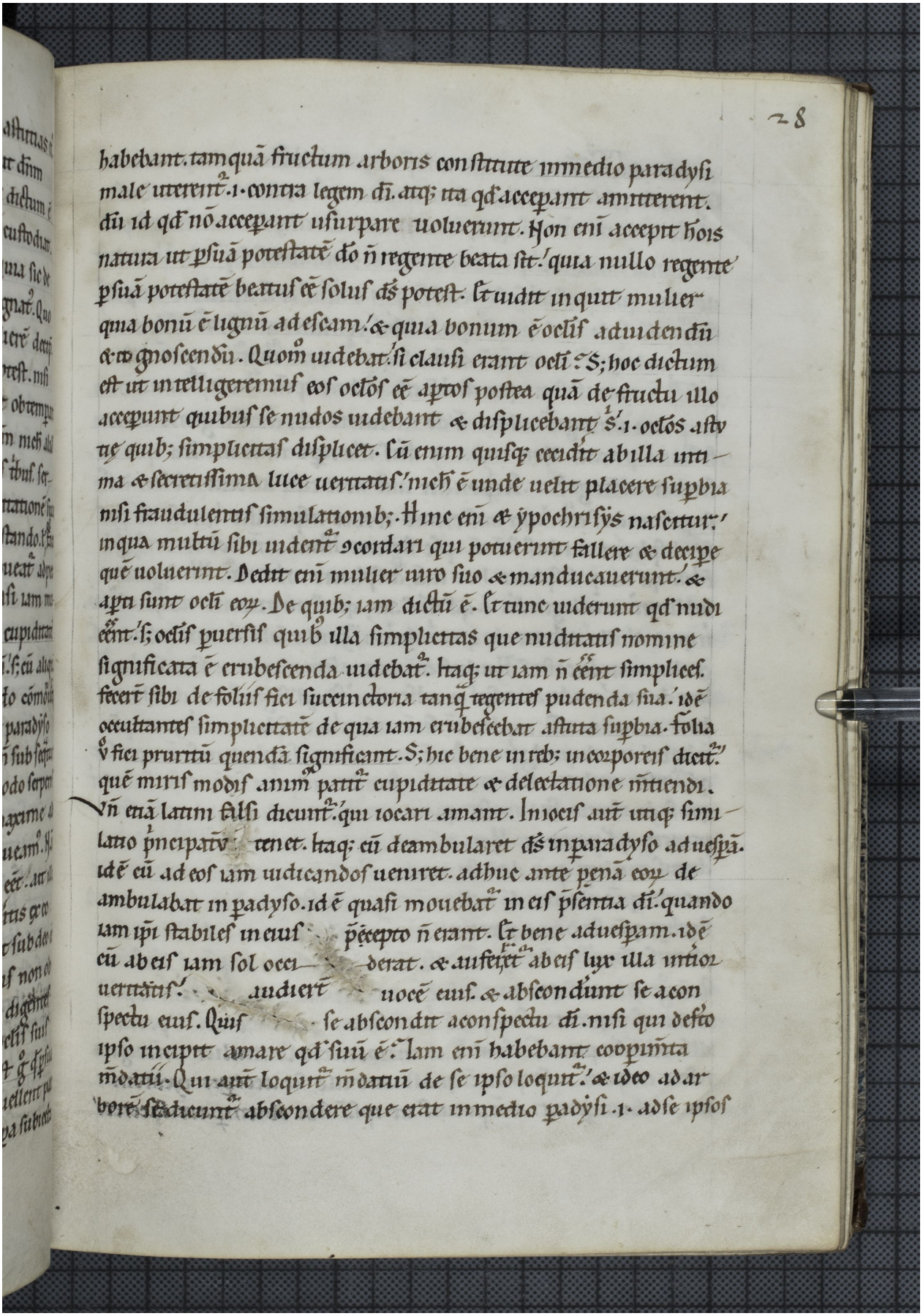

28

habebant. tamquã fructum arboris constituit in medio paradysi
male uiuerent. 1. contra legem dĩ. atq; ita qd accepant amitterent.
dũ id qd nõ accepant usurpare uoluerunt. Non enĩ accepit hõis
natura ut psuã potestatẽ dõ ñ regente beata sit. quia nullo regente
psuã potestatẽ beatus ẽ solus ds potest. Et uidit inquit mulier
quia bonũ ẽ lignũ ad escam. & quia bonum ẽ oculis ad uidendũ
& cognoscendũ. Quom uidebat. si clausi erant oculi. S; hoc dictum
est ut intelligeremus eos oculos ee apros postea quã de fructu illo
accepunt quibus se nudos uidebant & displicebant s. 1. oculos astu
tie quib; simplicitas displicet. Cũ enim quisq; cecidit a illa inti
ma & secretissima luce ueritatis. mch ẽ unde uelit placere supbia
nisi fraudulentis simulationib;. Hinc enĩ & ypocrisys nascitur.
in qua multũ sibi uident ocordari qui potuerint fallere & decipe
quẽ uoluerint. Dedit enĩ mulier uiro suo & manducauerunt. &
apti sunt oculi eorũ. De quib; iam dictũ ẽ. Et tunc uiderunt qd nudi
essent. s; oculis puerilis quib illa simplicitas que nuditatis nomine
significata ẽ erubescenda uidebat. Itaq; ut iam ñ essent simplices.
fecerũt sibi de foliis ficu succinctoria tanq regentes pudenda sua. idẽ
occultantes simplicitatẽ de qua iam erubescebat astuta supbia. folia
u ficu pruritũ quendã significant. S; hic bene in reb; incorporeis dicit.
quẽ miris modis animã patit cupiditate & delectatione mutendi.
Vñ etiã latum falsi dicunt. qui iocari amant. Iniocis aut utq; simi
latio principatu tenet. Itaq; cũ deambularet ds in paradyso ad uespã.
idẽ eũ ad eos iam iudicandos ueniret. adhuc ante penã eorũ de
ambulabat in padyso. idẽ quasi mouebat in eis psentia dĩ. quando
iam ipi stabiles in eius [illegible] pecepto ñ erant. Et bene ad uespam. idẽ
eũ ab eis iam sol occi[illegible]derat. & auferebat ab eis lux illa intior
ueritatis. [illegible] audierũt [illegible] uocẽ eius. & absconduntur se a con
spectu eius. Quis [illegible] se abscondit a conspectu dĩ. nisi qui de eo
ipso incipit amare qd suũ ẽ. Iam enĩ habebant coopiũta
mdatiũ. Qui aut loquit mdatiũ de se ipso loquit. & ideo ad ar
borẽ se dicunt abscondere que erat in medio padysi. 1. ad se ipsos